

at man ikke først gør, hvad der passer én, og derefter vender man tilbage og ser, om der er nogen, der vil være med til at rydde op.

Ole Sohn (SF):

Vi har haft en meget lang debat. Vi har vel alle bidraget til det, og jeg skal ikke forsøge at forlænge debatten meget mere. Jeg synes, vi har haft en meget god debat. Den har fremvist en lang række gode holdninger, også forskellige holdninger, som viser, at der også er forskelle på partierne. Det er jo sådan set meget sundt for et demokrati.

Jeg synes også, den har afklaret nogle ting, at vi er kommet lidt længere ned i substansen og bag om overskrifterne.

Vi har fået afklaret spørgsmålet om, hvad regeringen vil med de udsatte grupper, og her viser det sig, at der ikke er andet end det – det er selvfølgelig også noget – der ligger i satspuljeforliget, hvor en kreds af partier igennem år har fordelt en række midler, men den ekstra indsats, som de udsatte grupper havde forestillet sig, er udeblevet.

Så er der spørgsmålet om de 1,5 mia. kr. til sygehusene. Her har vi fået konstateret, at det er et engangsbeløb, og at finansieringen, altså nedskæringerne i ulandsbistanden, er fortløbende.

Vi har også fået konstateret, at der er afsat 1,1 mia. kr. til Mifresta-rammen til en udisponeret pulje. Vi ved fra den tekniske gennemgang af finansloven både i Finansudvalget og i en række fagudvalg, at med hensyn til de projekter, der har været i fagministerierne i forhold til Øststøtten, er beskeden: De skal afvikles i år 2002. Det eneste, der er tilbage på fagministeriernes budget, er afvikling af igangværende projekter. Så er det klart, at det er muligt – det ved vi ikke endnu; det er så det, der kommer – at man kan gensøge nogle af pengene og måske reetablere nogle af projekterne, hvis man kan få penge fra den 1,1 mia. kr.s udisponerede pulje.

Kl. 20.30

Når man så ser i finansloven, står der – det er også det, der er tilkendegivet i forbindelse med overgangen fra 2001 til 2002 – at uforbrugte midler ikke pr. automatik overføres. Derfor vides det ikke endnu, hvorvidt eventuelt ubrugte midler fra den udisponerede 1,1 mia. kr.-fond videreføres, eller om de indgår i finansieringen af den almindelige finanslov som ubrugte midler. Det er også noget af det, der henstår.

Så er der spørgsmålet om de godt og vel 9.000, der fyres i staten. Det er da rigtigt, at der

normalt er et meget stort omløb i den statslige sektor, som sagtens kunne opsuge det. Nu er der bare den lidt ekstraordinære situation, at det ikke er ét ministerium, der skærer ned, men samtlige ministerier, der skærer ned, samtlige departementer, samtlige styrelser, samtlige institutioner, så omløbet går jo fuldstændig i stå, for der er jo ikke noget at omløbe til, i og med at alle skal skære ned. Så derfor skal de ud.

Jeg tror såmænd nok, at de skal finde andet arbejde. Det bekymrer jeg mig ikke så meget over. Men man kan jo ikke sådan helt sammenligne det ved at sige, at de 9.000 nu går ud fra den statslige sektor og ud i den primære borger-nære service i kommunerne. Det er jo en helt anden type medarbejdere, der er brug for dér.

Derfor undrer jeg mig over, at regeringen ikke har givet signal om, hvordan man vil skaffe flere hænder til social- og sundhedshjælperne, altså til hjemmehjælpen. De dukker jo ikke op af den blå luft. Der skal jo foretages en ekstra indsats på uddannelsessiden. Det kunne enten være i form af voksenlærlingen, det kunne være i form af servicejob, eller det kunne være i form af kompetencegivende uddannelse i et aktiveringsforløb, men alle tre dele er udelukket med regeringens finanslovudspil. Det er muligt, at vi kan komme videre under finanslovforhandlingerne, men i udspillet er det helt udelukket. Derfor synes jeg, at det er lidt selvmodsigtende.

Dertil kommer faktisk, at regeringen ved integrationsministeren, hr. Bertel Haarder, har tilkendegivet, at man agter at efterleve den aftale, man lavede med CFU om, at antallet af nydanskere i staten skal svare til sammensætningen i befolkningen. Det betyder faktisk, at staten mangler 2.300 nydanskere i den statslige sektor, som skal ansættes inden år 2003. Hvordan kan regeringen leve op til den målsætning i lyset af de nedskæringer, der sker?

Så er der spørgsmålet om handelsskolerne, hvor det på mange forskellige måder er blevet illustreret, hvordan forholdene i virkeligheden er. Den mest klare beskrivelse af, hvordan pengene jonglerer, så nogle af os, der ikke var bundet i salen, i TV 2-nyhederne. Det var en meget, meget fin graf, som viste, hvor mange millioner kroner, der gik ind til handelsskolerne – det var den pulje, man havde lovet, og det var halvdelen af det, som Venstre og De Konservative før valget havde lovet – til gengæld er taxametertilskuddene faldet så meget, at der går mere end dobbelt så meget ud. Det synes jeg var en meget fin illustration.